

Zitting 1981–1982

17 191

Inhouding op het inkomen van overheidspersoneel, van gewezen overheidspersoneel en van overeenkomstige categorieën van personen (Inhoudingswet overheidspersoneel 1982)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Met voorliggend wetsontwerp wordt beoogd ten verfolge op de inhouding, die gedurende het jaar 1981 ingevolge het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 (Stb. 48) wordt toegepast, ook voor het jaar 1982 een inhouding op het inkomen van het overheidspersoneel en overeenkomstige categorieën van personen te kunnen toepassen. Het is daarbij de bedoeling eveneens een inhouding toe te passen op het inkomen van enkele categorieën van gewezen overheidspersoneel jonger dan 65 jaar.

1. Het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981

Bij Koninklijk besluit van 24 februari 1981, Stb. 48 (Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981) werd met terugwerkende kracht tot 1 januari 1981 voor het jaar 1981 een tijdelijke maatregel getroffen voor het toepassen van een inhouding op het inkomen van het overheidspersoneel (zowel burgerlijk als militair), van het personeel werkzaam bij het gesubsidieerd onderwijs en van enkele andere groepen van functionarissen.

Deze inhouding heeft ten doel om – in plaats van een aanvankelijk voorgestane vermindering van het bruto-salaris – via een aftrekpost in het berekeningstraject van bruto- naar netto-salaris, het overheidspersoneel voor het jaar 1981 een zoveel mogelijk gelijke koopkrachtontwikkeling te geven als die van qua inkomensniveau vergelijkbare werknemers in het particuliere bedrijfsleven. Immers, voor de particuliere werknemers trad ingaande 1 januari 1981 als gevolg van de financieel-economische situatie van ons land een aanzienlijke verzwaring van het werknemersdeel in de sociale verzekeringspremies op, welke premies het overheidspersoneel, vanwege het zogenaamde eigen regime met betrekking tot de sociale zekerheid, niet (zelf) betaalt. Als gevolg van verdere premiemutaties per 1 juli 1981 voor particuliere werknemers werd de aftrekpost (de Inhouding 1981) voor de ambtenaren per die datum overeenkomstig verhoogd. Hierop heeft betrekking het Koninklijk besluit van 13 augustus 1981, Stb. 529, tot wijziging van het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981.

Opgemerkt zij hierbij, dat bij de beoogde parallelle in koopkrachtontwikkeling de effecten van de gedifferentieerde kortingen op de ambtenarensalarissen per 1 januari 1981 en per 1 juli 1981 in het kader van Bestek '81 buiten beschouwing zijn gelaten.

Hieronder zijn aangegeven de respectievelijk per 1 januari en per 1 juli 1981 van toepassing zijnde inhoudingspercentages voor een viertal inkomensniveaus. De daarbij genoemde salarisbedragen zijn van het salarisniveau van 1 juli 1981.

Inkomensniveau per maand:	Inhoudingspercentage 1-1-1981	Inhoudingspercentage 1-7-1981
Omstreeks minimumloon (± f 1950)	0,8	2,54
Modaal (± f 2250)	1,35	3,11
Tweemaal modaal (± f 4600)	2,58	3,96
Viermaal modaal (± f 9800)	1,51	2,17

Onder meer bij schrijven van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 januari 1981, gericht aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (Tweede Kamer, zitting 1980–1981, 16 401, nr. 34) werd mededeling gedaan omtrent de inhouding ingaande 1 januari 1981. Deze aangelegenheid is bij de mondelinge beraadslagingen in de Staten-Generaal in het kader van het Arbeidsvoorwaardenbeleid 1981 meermalen aan de orde geweest. Bij schrijven van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 juni 1981, gericht aan de beide Kamers der Staten-Generaal, werd informatie verstrekt omtrent de wijziging per 1 juli 1981 van de inhoudingsregeling (Tweede Kamer, zitting 1981, 16 714, nr. 19).

Gezien de reeds bij vorengenoemde gelegenheden aan de Staten-Generaal gegeven informatie over de inhouding 1981, meent de Regering in dezen voor nadere bijzonderheden daarnaar te mogen verwijzen. Tevens moge worden verwezen naar de bij vorengenoemde Koninklijke besluiten van respectievelijk 24 februari 1981, Stb. 48, en 13 augustus 1981, Stb. 529, behorende nota's van toelichting.

Het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 vindt zijn wettelijke basis in artikel IV van de Wet van 7 maart 1980, Stb. 81, houdende nadere voorzieningen met betrekking tot de totstandkoming van lonen en andere arbeidsvoorwaarden. Deze wet biedt de bevoegdheid tot het treffen van maatregelen in het belang van de nationale economie – als de onderhavige inhoudingsregeling – en voorziet er bovendien in dat aan zodanige maatregelen een terugwerkende kracht wordt verleend. Die wet geldt evenwel slechts tot 1 januari 1982, zodat het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 ook met ingang van 1 januari 1982 vervalt.

2. Voortzetting van de inhouding ingaande 1 januari 1982

Gezien de voortdoring van de financieel-economische problemen mag niet worden verwacht, dat de in het jaar 1981 aangebrachte mutaties in de sociale verzekeringspremies voor de particuliere werknemers binnenkort weer ongedaan zullen worden gemaakt. Het moge duidelijk zijn, dat de aftrekpost op de ambtenarsalarissen onder deze omstandigheden niet per 1 januari 1982 mag vervallen. Dit zou immers aan de ambtenaren een ongemotiveerde koopkrachtstijging verlenen, zonder pendant in de particuliere sector. Integendeel, waar als saldo van mutaties in de premies een verdere verzwaring van de premiedruk voor de werknemers in de particuliere sector voor de nabije toekomst niet is uitgesloten, zal uit dien hoofde een verhoging van de aftrekpost geboden kunnen zijn.

Zoals in de aanhef van deze toelichting reeds werd aangegeven, strekt bijgevoegd wetsontwerp er toe met ingang van 1 januari 1982 een basis te geven aan het continueren van de aftrekpost op de ambtenarsalarissen.

De Regering acht het wenselijk deze basis in een afzonderlijke formele wet neer te leggen, waardoor het mogelijk wordt, evenals bij toepassing van de

Wet van 7 maart 1980, Stb. 81, het geval is, dat voor het gehele overheids-personeel en voor enige andere groepen van functionarissen gelijktijdig een uniforme regeling komt te gelden. Om praktische redenen wordt ervoor gekozen de uitvoering verder te regelen bij algemene maatregel van bestuur.

3. De titel van de inhouding ingaande 1 januari 1982

Zoals hiervoor onder 1 reeds werd gesteld, berust de Inhouding 1981 op de overweging, dat het binnen het sociaal-economische beleid gewenst werd geacht om voor het jaar 1981 de koopkrachtontwikkeling voor het overheidspersoneel zoveel mogelijk gelijke tred te doen houden met die van in inkomen vergelijkbare particuliere werknemers. De vorm van een inhouding binnen het bruto-netto-traject werd op verzoek van de centrales van overheidspersoneel gekozen, in de eerste plaats om te voorkomen dat de beperking zou doorwerken in de pensioenen (in de particuliere sector worden vanaf de leeftijd van 65 jaar in het algemeen geen sociale verzekeringspremies meer geheven) en in de tweede plaats om daarmee de aftrekpost zichtbaar te doen blijven. Dit laatste mede in verband met de veelvuldig gemaakte vergelijking van de verschillen tussen de bruto-netto-trajecten van ambtenaren en andere werknemers.

Het wil de Regering voorkomen, dat het geen aanbeveling verdient de inhouding te blijven hanteren als instrument om koopkrachtparalleliteit te handhaven. Niet alleen berusten de zogenaamde koopkrachtplaatjes, opgesteld door het Centraal Planbureau, die voor een koopkrachtvergelijking worden gehanteerd, in het algemeen op veronderstellingen, waarvan de «hardheid» pas achteraf kan worden vastgesteld, maar belangrijker acht de Regering een meer principieel bezwaar. Door in het salarisbeleid via de inhoudingspost een permanente koopkrachtkoppeling toe te passen, wordt namelijk de functie van het bruto-salaris miskend en ook aangetast.

De Regering is dan ook van mening, dat het de voorkeur verdient de in 1981 toegepaste koopkrachtkoppeling als beleidsdoelstelling voor de toekomst los te laten. In de plaats daarvan zal ingaande 1 januari 1982 de ontwikkeling van de inhouding worden bepaald door inkomenseffecten van mutaties in premies ingevolge sociale verzekeringswetten die particuliere werknemers betalen.

Naar het oordeel van de Regering dienen de mutaties (in het werknemersdeel) van de premies ingevolge de Ziektewet (ZW), de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), de Werkloosheidswet (WW), de Algemene Ouderdomswet (AOW) en de Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW) bij de aanpassing van de inhouding te worden betrokken.

Wat betreft de mutaties in de premies ingevolge de Ziektewet en de Werkloosheidswet zij opgemerkt, dat in het jaar 1979 werd besloten deze in het kader van het voor het vaststellen van de ambtenarensalarissen geldende trendsysteem in de zogenaamde bruto-trend te verrekenen. Deze mutaties zullen dus in het vervolg in de inhouding tot uitdrukking komen.

Bij haar voorstel de mutaties in de premies ingevolge de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet bij de inhouding te betrekken heeft de Regering zich gerealiseerd dat met betrekking tot het invaliditeitsrisico en met betrekking tot de betaling van de premies ingevolge de AOW en AWW voor het overheidspersoneel eigen regelingen zijn getroffen, die afwijken van die voor particuliere werknemers. Dat de Regering desondanks voorstelt ook de mutaties van deze premies bij de inhouding te betrekken houdt verband met de omstandigheid dat de inhouding beoogt inkomenseffecten, die particuliere werknemers daardoor ondervinden, ook in het inkomen van het overheidspersoneel tot uitdrukking te brengen. Zij meent dat het geen aanbeveling verdient de hier bedoelde premiemutaties in deze eigen regelingen te verwerken om zodoende het karakter van deze regelingen niet aan te tasten.

De Regering hecht eraan hierbij aan te tekenen, dat naar haar mening het betrekken van de mutaties in de premies AOW en AWW geen afbreuk doet

aan de in 1963 in het kader van pensioenmaatregelen genomen beslissing om de door ambtenaren verschuldigde premies AOW en AWW door de werkgever te laten voldoen. Het gaat thans immers, zoals hiervoor al is opgemerkt, om het verwerken van bepaalde mutaties in de inkomenssfeer waarbij het volledig voldoen van de premies door de overheid/werkgever onverlet blijft.

4. De categorieën op wie de inhoudingsregeling van toepassing moet zijn

a. De actieven

Het inhoudingsbesluit overheidsperoneel 1981 is rechtstreeks van toepassing op het gehele overheidsperoneel (zowel burgerlijk als militair personeel), op de bewindslieden en op het personeel werkzaam bij het gesubsidieerd onderwijs, een en ander voor zover door hen geen sociale premies worden betaald. De regeling geldt ook voor degenen wier bezoldiging bij wet wordt geregeld (vice-president en leden Raad van State, president en leden Algemene Rekenkamer en de leden van de rechterlijke macht), en voor de Voorzitter van de Eerste Kamer en voor de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Het ligt voor de hand, dat de inhouding met ingang van 1 januari 1982 zodanig wordt geregeld, dat zij opnieuw op al deze functionarissen van toepassing zal zijn.

Leden van gedeputeerde staten, wethouders en leden van bestuurscolleges van andere lagere publiekrechtelijke lichamen vallen niet onder de werking van het inhoudingsbesluit, zulks omdat de vorengenoemde Wet van 7 maart 1980, Stb. 81, niet de ruimte bood de inhouding voor hen te regelen. De Regering is van mening, dat deze functionarissen eveneens onder de werking van de nieuwe inhoudingswet moeten worden gebracht.

b. De post-actieven

De vraag rijst of er aanleiding is ook een inhoudingspost te creëren voor bepaalde groepen van post-actieve overheidsdienaren, die de leeftijd van 65 jaar nog niet hebben bereikt. Hierbij is mede van belang dat sedert 1 januari 1980 op uitkeringen krachtens de Werkloosheidswet en krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering een vereveningsbijdrage wordt toegepast tot gelijke percentages of bedragen als die van bepaalde premies.

Als vergelijkbare categorieën bij de overheid dient hier te worden gedacht aan gewezen overheidsdiensten die een wachtgeld of een andere uitkering genieten bij onvrijwillige werkloosheid en aan invaliditeitsgepensioneerden.

De Regering is van oordeel dat er mede uit een oogpunt van vergelijking met overeenkomstige groepen van gewezen particuliere werknemers, aanleiding is eveneens een inhouding toe te passen op het inkomen van vorenbedoelde categorieën van gewezen overheidsperoneel.

De Regering is van mening dat er thans geen aanleiding is de inhouding ook toe te passen op uitkeringen wegens functioneel leeftijdsontslag (f.l.o.) en op uitkeringen krachtens de Uitkeringswet gewezen militairen. De inhouding ware naar de mening van de Regering evenmin toe te passen op uitkeringen wegens vrijwillig vervroegd uittreden (v.u.t.). Hierbij is overwogen dat in vergelijkbare situaties bij gewezen particuliere werknemers geen werknemerspremies worden geheven, noch vereveningsbijdragen worden betaald.

De vraag kan gesteld worden of de inhouding voor eerstgenoemde groepen van post-actieven behoort tot stand te komen uitsluitend als gevolg van nieuwe mutaties (verhogingen) van de werknemerspremies en vereveningsbijdragen (dus mutaties op of na 1 januari 1982), dan wel of zij ook reeds het equivalent van de Inhouding 1981 moet bevatten. Gelet op de regeling van de vereveningsbijdragen sedert 1 januari 1980 voor degenen die een WW-uitkering of een WAO-uitkering genieten, had ook de Inhouding 1981 reeds op wachtgelders en invaliditeitsgepensioneerden beneden de leeftijd van 65

jaar kunnen worden toegepast; de Wet van 7 maart 1980, Stb. 81, vorengenoemd, bood evenwel niet de ruimte de inhouding voor post-actieven te regelen. Het wil de Regering voorkomen, dat er uit dien hoofde aanleiding is voor bedoelde post-actieven met ingang van 1 januari 1982 een inhoudingsregeling te creëren. Dit hoeft overigens nog niet te betekenen, dat voor hen de inhouding dan direct tot de volle omvang zou moeten worden toegepast. Spreiding van de inkomenseffecten over enige tijd lijkt de Regering raadzaam. Een dergelijke spreiding van inkomenseffecten acht de Regering niet nodig voor de belanghebbenden bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder d (leden van gedeputeerde staten, wethouders, e.d.) voor wie de inhouding ook voor het eerst in 1982 zal worden toegepast, zulks omdat het hier gaat om een volledig met actieve ambtenaren vergelijkbare groep.

5. Werkingsduur van de inhouding

De in het voorgaande aangegeven wijzigingen van de inhouding, de daaraan ten grondslag liggende overwegingen en andere punten, de uitvoering van de inhouding betreffende, zijn onderwerp van bespreking geweest met de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken en met de Centrale commissie georganiseerd overleg militairen. Als gevolg van de geringe tijdsruimte tussen het aantreden van het huidige kabinet en het tijdstip van indiening van het onderhavige wetsontwerp kan deze aangelegenheid onvoldoende diepgaand in het georganiseerd overleg worden besproken. Gezien het belang dat de Regering en de commissie van overleg hechten aan goed overleg, werd afgesproken over in discussie gebleven punten in de naaste toekomst uitgebreid overleg te voeren. Aan de in het geding zijnde inhoudingsregeling kon zodoende nog geen definitief karakter worden gegeven.

De Regering meent dat dit voorlopige karakter het beste kan worden aangegeven door de werkingsduur van deze wet te beperken tot het jaar 1982. Deze opvatting van de Regering is voor de in genoemde commissies vertegenwoordigde centrales van overheidspersoneel, respectievelijk belangenverenigingen van militairen, aanleiding geweest voor het jaar 1982 over een aantal overwegende bezwaren heen te stappen en akkoord te gaan met, respectievelijk zich niet te verzetten tegen, de in het wetsontwerp neergelegde regeling.

6. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 geeft de groepen van belanghebbenden aan op wie de inhouding van toepassing zal zijn.

In het *eerste lid*, onder a, b, c en d, zijn aangegeven degenen die een ambt of functie in de openbare dienst bekleden en degenen werkzaam bij het gesubsidieerd onderwijs. Hierbij zij aangetekend dat de omschrijvingen onder a en b van gelijke strekking zijn als die opgenomen in artikel IV van de in het voorgaande genoemde wet van 7 maart 1980, Stb. 81.

Met het bepaalde direct ná sub d wordt bereikt, dat de kring van belanghebbenden wordt beperkt tot degenen die geen premies ingevolge de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Werkloosheidswet verschuldigd zijn.

Het bepaalde sub e heeft tot strekking de inhouding eveneens toe te passen ten aanzien van degenen die in burgerlijke overheidsdienst zijn geweest en daarna nog inkomsten genieten, zoals bij voorbeeld een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959, een uitkering krachtens de Uitkeringsregeling 1966 en een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet.

Dit onderdeel bevat tevens de bepaling dat de inhouding niet zal worden toegepast op een uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag en een uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden. Punt 4.b van deze toelichting handelt hier onder meer over.

Het bepaalde sub f strekt ertoe alle categorieën van militairen die aanspraak hebben op de bezoldiging voor vrijwillig dienend militair personeel aan te merken als belanghebbende in de zin van deze wet. Dit zijn dezelfde groepen die thans belanghebbenden zijn in de zin van het inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981.

Onder g zijn de groepen van gewezen militairen aangegeven waarop de inhouding van toepassing zal zijn. Het betreft hier in de eerste plaats degenen die recht hebben op of wier pensioen is aangemerkt als een pensioen ter zake van arbeidsongeschiktheid ingevolge de Algemene militaire pensioenwet. Tevens behoren tot deze groepen de gewezen militairen, die een wachtgeld in de zin van de Algemene militaire pensioenwet genieten, dan wel in het genot zijn van een andere uitkering ter zake van onvrijwillige werkloosheid. Hieronder worden niet begrepen de uitkeringsgerechtigden ingevolge de Uitkeringswet gewezen militairen (te vergelijken met degenen die een uitkering genieten krachtens de Regeling uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag).

In het *tweede lid* komt tot uitdrukking dat de inhouding niet zal worden toegepast op het inkomen van post-actieven die de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt. Hierbij zij nog opgemerkt, dat daarentegen de inhouding wel zal worden toegepast op het inkomen van degenen van 65 jaar en ouder, die (nog) bij de overheid werkzaam zijn, zoals dat thans ook is geregeld in het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981. De Regering acht het toepassen van de inhouding op deze categorie vooral gerechtvaardigd, omdat deze qua bruto-inkomen, afgezien van de AOW-uitkering welke zij dan gaan genieten, in een volkomen gelijke positie verkeren als degenen beneden die leeftijd en anders een stijging optreedt van het netto-inkomen bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd. Het bepaalde in de tweede volzin van het tweede lid houdt verband met de omstandigheid dat de daarin bedoelde pensioenen worden herberekend met ingang van de eerste dag van de maand waarin de rechthebbende 65 jaar wordt. Om technisch-administratieve redenen verdient het de voorkeur de in het wetsontwerp geregelde inhouding met ingang van dezelfde datum te beëindigen.

Het *derde lid*. Gezien de diversiteit in groepen van belanghebbenden en de complexiteit van de bepalingen omtrent de heffing van premies en z.g. vereveningsbijdragen, bij de sociale verzekeringen, is ervoor gekozen het gehele overheidspersoneel (en enkele andere groepen van personeel), dat in beginsel deze premies of bijdragen niet (zelf) betaalt, onder de werking van de wet te brengen. Het zou in het kader van deze – algemene – wet te voeren kleine groepen van personeel, die, hoewel belanghebbende in de zin van deze wet zijnde, toch bij voorbeeld langs indirecte weg vorenbedoelde premies of bijdragen betalen, in deze wet uit te zonderen. Het derde lid bevat dan ook de mogelijkheid een zodanige categorie bij algemene maatregel van bestuur als belanghebbende uit te zonderen.

Artikel 2, eerste lid, bevat de bepalingen omtrent het begrip inkomsten, in casu die bestanddelen van het inkomen, welke uit hoofde van de functievervulling, dan wel de vroegere functievervulling, worden genoten en waarover de inhouding zal worden berekend. De bedragen die een belanghebbende als vergoeding voor gemaakte onkosten ontvangt, worden buiten aanmerking gehouden. Voor wat betreft degenen die bij de overheid werkzaam zijn (de actieven dus) en ambtenaar zijn in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet zijn deze bestanddelen omschreven in artikel C 1 van genoemde wet. Dit zijn dezelfde bestanddelen als waarover het bijdrageverhaal, bedoeld in het Verhaalsbesluit Algemene burgerlijke pensioenwet, verschuldigd is. Ook in het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 is deze basis aangegeven voor het toepassen van de Inhouding 1981.

Onder a is bepaald dat onder inkomsten, waarop de inhouding wordt toegepast, het ambtelijk inkomen wordt verstaan in het voorgaande genoemd.

De toevoeging dat de herplaatsingstoelage daaronder wordt begrepen, houdt verband met de omstandigheid dat die toelage niet zonder meer tot het ambtelijk inkomen in de zin van genoemd artikel C 1 wordt gerekend. Deze toelage wordt ingevolge het bepaalde in artikel K 6, derde lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet eerst tot bedoeld ambtelijk inkomen geacht te behoren indien de herplaatste ambtenaar opnieuw de status van ambtenaar in de zin van genoemde pensioenwet verkrijgt. Voor degenen op wie de Algemene burgerlijke pensioenwet niet van toepassing is, worden onder inkomsten verstaan die bestanddelen van het inkomen, welke met dat ambtelijk inkomen overeenkomen.

Voor gewezen overheidspersoneel kan het in het voorgaande genoemde begrip «ambtelijk inkomen» niet worden gehanteerd, omdat dit niet steeds de bestanddelen aangeeft die als werkelijke inkomsten dienen te worden aangemerkt. Voor hen dient onder inkomsten te worden verstaan het bedrag dat zij na de beëindiging van het ambt of de dienstbetrekking als zodanig op grond van de bepaling van de ter zake geldende regeling genieten. Met name wordt hierdoor voorkomen dat de inhouding wordt toegepast op bij voorbeeld het bedrag van het wachtgeld waarop aanspraak bestaat, zonder de vermindering van dit bedrag wegens het gelijktijdig genieten van andere inkomsten. Sub b bevat de bepalingen daaromtrent.

Het *tweede lid* van *artikel 2* bevat een bepaling welke de mogelijkheid biedt bij algemene maatregel van bestuur bepaalde bestanddelen van het inkomen als inkomsten in de zin van de wet uit te zonderen. De motivering hiervoor komt overeen met die, aangegeven bij het bepaalde in artikel 1, derde lid.

Artikel 3. Het *eerste lid* bevat de bepaling, dat er een inhouding op de in artikel 2 gedefinieerde inkomsten wordt toegepast, een en ander volgens bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen regelen. De toevoeging dat deze regelen voor de onderscheidene belanghebbenden verschillend kunnen zijn, is onder meer van belang voor het regelen van de inhouding voor de zogenaamde post-actieven. Zoals in punt 4.b reeds werd opgemerkt, ligt het namelijk in het voornemen de inhouding voor deze groep van belanghebbenden gefaseerd in te voeren.

Het bepaalde in het *tweede lid* strekt ertoe de inhouding, zoals deze op 31 december 1981 ingevolge het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 van toepassing zal zijn, als basis te nemen voor het vaststellen van de inhouding krachtens deze wet. Het ligt in het voornemen in de nieuwe uitvoeringsregeling ten opzichte van de huidige regeling enkele veranderingen van in hoofdzaak technische aard aan te brengen. Zo is gebleken, dat het aanbeveling verdient het in de huidige regeling voor het vaststellen van het voor een belanghebbende van toepassing zijnde inhoudingspercentage gehanteerde begrip «salaris» (salaris in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948), te vervangen door het begrip «wedde» in de zin van vorenaangehaald Bezoldigingsbesluit. Dit inkomensbestanddeel benadert beter de grondslag waarover de inhouding wordt berekend. Deze wijziging kan in een aantal gevallen leiden tot het toepassen van een enigszins hoger of lager inhoudingspercentage.

Ook zal de inhoudingsregeling op enkele punten dienen te worden aangepast in verband met het toepassen van de inhouding op post-actieven. Dit onder meer omdat het inkomen van deze categorie anders is samengesteld dan dat van actieven, hetgeen tot uitdrukking komt in het bepaalde in artikel 2, eerste lid. Ten einde de ruimte te scheppen voor het aanbrengen van vorenbedoelde wijzigingen is in het tweede lid van artikel 3 bepaald, dat de vaststelling zal geschieden «aan de hand van» de huidige regeling.

Het *derde lid* strekt ertoe de omvang van de inhouding, in casu de inhoudingspercentages, te kunnen aanpassen, ingeval er een wijziging is aangebracht in de hoogte van de premies die particuliere werknemers krachtens de in dat lid genoemde wetten betalen.

In *artikel 5* is bepaald, dat een algemene maatregel van bestuur tot regeling, c.q. wijziging van de inhouding kan terugwerken. De mogelijkheid van terugwerkende kracht is ook geboden in artikel IV, onder A, derde lid, van eerdergenoemde Wet van 7 maart 1980, Stb. 81; hier twee maanden. Deze periode is, gezien de formele weg die een algemene maatregel van bestuur dient af te leggen en gezien het feit dat de definitieve gegevens voor die maatregel pas laat bekend zijn, tamelijk kort gebleken. In voorliggend wetsontwerp is deze periode dan ook op drie maanden gesteld. Aldus wordt beoogd te voorkomen dat er tussen 1 januari 1982 (de datum tot wanneer het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 geldt) en de datum van inwerkingtreding van het nieuwe inhoudingsbesluit, een tijd zal zijn dat geen inhouding zal worden toegepast.

Ook het bepaalde in *artikel 6* heeft onder meer tot doel te voorkomen dat over een periode aansluitend op 31 december 1981 geen inhouding zou kunnen worden toegepast, maar dan als laatste middel: indien de op grond van artikel 3 te treffen algemene maatregel van bestuur namelijk onverhoopt niet binnen een periode van drie maanden tot stand gebracht zou kunnen worden, blijft gedurende de periode waarover de werking van een zodanige maatregel zich niet uitstrekt, het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 van toepassing.

Artikel 6 biedt tevens de basis voor het toepassen van een inhouding met ingang van 1 januari 1982 voor de tijd dat de algemene maatregel van bestuur nog niet is gerealiseerd. Met het ook feitelijk continueren van – in ieder geval – de «oude» inhouding is de rechtszekerheid van het overheidspersoneel gediend. Indien deze mogelijkheid niet geboden zou worden, zou er een «gat» ontstaan, dat door middel van de terugwerkende kracht van genoemde maatregel geheel ongedaan gemaakt zou kunnen worden. In de inkomenspositie van betrokkenen zou dit tot te forse mutaties achteraf in verrekeningen leiden. Nu de onderhavige wet terugwerkende kracht mogelijk maakt, zal, evenals bij de inwerkingtreding van het Inhoudingsbesluit overheidspersoneel 1981 is geschied, in beginsel over afgelopen maanden verrekening plaatsvinden. Daartoe zal aan de maatregel door middel van een circulaire tijding vooraf bekendheid worden gegeven.

Artikel 7. De opbrengst van de inhouding zal, evenals ten aanzien van de Inhouding 1981 is geschied, begrotingstechnisch zodanig worden verwerkt, dat een en ander zal leiden tot een vermindering van de overheidsuitgaven. Er zal dus geen fondsvorming plaatsvinden, zoals bij voorbeeld ten aanzien van geheven premies krachtens sociale verzekeringswetten het geval is. De Regering is van oordeel dat ook de door het Algemeen burgerlijk pensioenfonds ingevolge deze wet ingehouden bedragen op de ten laste van dat fonds komende invaliditeitspensioenen en herplaatsingstoelagen aan de overheid, in casu het Rijk, ten goede moeten komen. Immers, de inhouding zou anders een vermindering van de uitgaven voor het fonds tot gevolg hebben terwijl voor dat fonds hiertegenover geen financiële verplichtingen staan.

Met het bepaalde in artikel 7 wordt bewerkstelligd dat het Algemeen burgerlijk pensioenfonds de opbrengst van de inhouding op vorengenoemde uitkeringen in 's Rijks kas stort. Voor wat betreft de realisering van deze overdracht van gelden zullen door de Minister van Binnenlandse Zaken, na overleg met de Minister van Financiën, regelen worden gesteld.

Opgemerkt zij nog dat een zodanige voorziening ten aanzien van andere groepen van post-actieven, waarop de inhouding van toepassing zal zijn, niet nodig is. De gelden voor de desbetreffende uitkeringen komen namelijk rechtstreeks ten laste van de overheid, zodat de opbrengst van de inhouding dan ook «automatisch» aan de overheid ten goede komt.

Ten slotte zij nog aangetekend dat de inhouding in het berekeningstraject van bruto naar netto vóór de belastingheffing zal worden toegepast. Over het bedrag van de inhouding zal dus geen loon- en inkomstenbelasting verschuldigd zijn. Dit is eveneens het geval bij de Inhouding 1981.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

De Staatssecretaris van Defensie,
J. van Houwelingen